

ถุงยางอนามัย

ถุงยางอนามัย เป็นอุปกรณ์คุมกำเนิด ที่นิยมใช้กันมากที่สุดในขณะร่วมเพศ ทำด้วยวัสดุจากยางพารา หรือโพลียูรีเทน โดยมีทั้งแบบสำหรับผู้ชายและผู้หญิง ส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายใช้โดยใช้ สวมครอบอวัยวะเพศชายที่กำลังแข็งตัวในขณะร่วมเพศ โดยเมื่อฝ่ายชายหลั่งน้ำอสุจิแล้ว น้ำอสุจิจะถูกเก็บไว้ในถุงยางอนามัย ช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ และยังช่วยป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ซิฟิลิส หนองใน และ เอดส์ได้ด้วย

ถุงยางอนามัยถูกนำมาใช้งานในรูปแบบอื่นๆมากมายเพราะคุณสมบัติที่ทนทาน กันน้ำ และยืดหยุ่นได้ดี โดยนำมาใช้ผลิตไมโครโฟนกันน้ำ เรือยไปจนใช้กันปืนไรเฟิลติดขัด

ถุงยางอนามัยสมัยใหม่ส่วนมากผลิตจากยางพารา แต่ก็มีบ้างที่ผลิตจากวัสดุอื่น เช่น โพลียูรีเทน หรือลำไส้ของลูกแกะ ถุงยางอนามัยสำหรับสตรีมักจะผลิตจากโพลียูรีเทน ถุงยางอนามัยสำหรับชายเป็นอุปกรณ์คุมกำเนิดที่ราคาไม่แพง ใช้งานง่าย ผลข้างเคียงน้อย และใช้ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ถ้าใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกต้องและใช้ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์จะทำให้มีโอกาสตั้งครรภ์ได้เพียง 2% ต่อปี

มีหลักฐานการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกสุดในประวัติศาสตร์ อย่างน้อยเมื่อ 400 ปีที่แล้ว การใช้ถุงยางอนามัยเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ได้รับความนิยมสูงสุดตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีอีกแง่มุมหนึ่งที่เป็นปัญหา เช่น การทิ้งถุงยางอนามัยอย่างไม่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาจากขยะและศาสนจักรโรมันคาทอลิกก็ต่อต้านการใช้ถุงยางอนามัยด้วย

ในประเทศไทย มีชัย วีระไวทยะ เคยเป็นผู้นำการรณรงค์ให้ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการคุมกำเนิด จนชาวบ้านเรียกว่า **ถุงมีชัย** ในปี พ.ศ. 2550 กระทรวงสาธารณสุข ใช้โครงการ “ยืดอก พกถุง” สร้างค่านิยมคนไทยและวัยรุ่น กล้าซื้อถุงยางอนามัยใช้ป้องกันโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ เนื่องจากวัยรุ่นใช้ถุงยางอนามัยป้องกันน้อย โดยมีสาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะอายุผู้ชาย ไม่กล้าซื้อ ไม่กล้าพกพา และกลัวถูกมองว่าเซ็กส์จัด